

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 217. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404033648/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

Derimod Kragh — han virkede som et mørkt Legeme i en lys, solbeskinnet Kres. Stemningen var nu paa sit højeste; alle talte og lo støjende, alle spiste og drak ivrigt — ene han sad dér uden Forstaaelse af Bordets Glæder: indbudt som Medvider i Husherrens Geheimeaffærer, forsøgte han ved Hjælp af Indbydelsen en Tilmærmelse til Hustruen.

Flemmings Ubehag ved Kragh steg til bestemt Uvilje. Men han var for Tiden en uundværlig Mand. Og pludselig greb Flemming sit Glas, fangede Kraghs Blik og hilste venligt og ligesom takkende paa ham. Og den Ulykkelige maatte tage sit Glas og drikke som høflig Gæst med den Mand, hvem han hadede, medens han ønskede, at Vinen maatte blive til Gift for den sejrriige Alexander, der havde ægtet Perserkongens blide Datter og ejede saa skønne Kurtisaner som den slanke Leontine og den yppige Anette.

Saa interessant var Kraghs Adfærd forekommet Fru Duncker, at hun efter Bordet lod ham forestille for sig. Hun vilde dog nok se denne romantiske Elsker nærvæd og grade Heden i hans Sjæl. Det var den skønneste